

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 18. srpnja 2021.

[[Multimedia](#)]

Treba nam ekologija srca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Isusov stav koji primjećujemo u Evanđelju današnje liturgije (*Mk 6, 30-34*) pomaže nam shvatiti dva važna vida života. Prvi je *odmor*. Apostolima, koji se umorni vraćaju s poslanja i s oduševljenjem počinju pripovijedati sve što su učinili, Isus nježno upućuje poziv: „Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo“ (r. 31). Poziva na odmor.

Isus nam tako daje dragocjenu pouku. Iako se raduje što vidi svoje učenike sretne zbog čuda koja su se po propovijedanju dogodila, ne zadržava se na komplimentima i pitanjima, već brine o njihovom fizičkom i unutarnjem umoru. A zašto to čini? Zato što ih želi upozoriti na jednu opasnost, koja uvijek potajno vreba i nas, a to je opasnost da dopustimo da nas preuzme frenetičnost djelovanja, da padnemo u zamku aktivizma, gdje su najvažniji rezultati koje postizemo i osjećati se apsolutnim protagonistima. Koliko se često to događa i u Crkvi: prezaposleni smo, trčimo, mislimo da sve ovisi o nama i na kraju se izlažemo opasnosti da zanemarimo Isusa i vraćamo se na to da uvijek stavljamo u središte sebe same. Zato On poziva svoje učenike da odu malo na samotno mjesto, na stranu, s njim. Nije to samo fizički odmor, to je i odmor srca. Jer nije dovoljno „isključiti se“, treba se stvarno odmoriti. A kako se to čini? Da bismo to učinili, moramo se *vratiti onom bitnom*: zaustaviti se, šutjeti, moliti, kako ne bismo prešli s trke u poslu na trku u odmoru. Isus nije bježao od mnoštva koje ga je trebalo, ali se svakog dana, prije svega drugog, povlačio u molitvu, u tišinu, u bliskosti s Ocem. Njegov nježni poziv – *otpočinite malo* – trebao bi nas pratiti: čuvajmo se eficientizma, zaustavimo mahnitu žurbu koju diktira naš dnevni ritam. Naučimo se zaustaviti, isključiti mobitel, promatrati prirodu, obnavljajući sebe u razgovoru s

Bogom.

No, u Evanđelju se pripovijeda da se Isus i učenici nisu mogli odmarati kako bi htjeli. Ljudi ih pronalaze i hrle odasvud. U tome trenutku Gospodin suosjeća s njima. To je taj drugi vid: *suosjećanje*, što je Božji stil. Božji stil je bliskost, suosjećanje i nježnost. Koliko puta u Evanđelju, u Bibliji, nalazimo taj izraz: „Smilova se“. Isus se, obuzet ganućem, posvećuje mnoštvu i nastavlja poučavati (usp. rr. 33-34). Zvuči kao proturječnost, ali zapravo nije. Naime, samo ono srce koje ne dopušta da ga preuzme užurbanost može suosjećati, odnosno da ne bude obuzet samo samim sobom i onim što treba raditi, već primjećivati druge, njihove rane, njihove potrebe. *Suosjećanje se rađa u kontemplaciji*. Ako se naučimo istinski odmarati, postajemo sposobni za istinsko suosjećanje; ako gajimo kontemplativni pogled, nastaviti ćemo svoje aktivnosti bez grabežljivog stava onih koji žele sve posjedovati i konzumirati; ako ostanemo u kontaktu s Gospodinom i ne umrtvimo najdublji dio sebe, stvari koje ćemo činiti neće imati moć oduzeti nam dah i proždrijeti nas. Treba nam – poslušajte ovo! – treba nam „*ekologija srca*“ koja se sastoji od odmora, kontemplacije i suosjećanja. Iskoristimo ljetno vrijeme za to!

Zamolimo sada Mariju, koja je njegovala tišinu, molitvu i kontemplaciju, da uvijek ima nježno suosjećanje za nas, svoju djecu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Izražavam svoju bliskost stanovništvima Njemačke, Belgije i Nizozemske pogođenima katastrofalnim poplavama. Neka Gospodin primi u svoje krilo umrle i utješi članove obitelji. Neka podrži sve u zalaganje da pomognu onima koji su pretrpjeli ozbiljnu štetu.

Tijekom proteklog tjedna stigle su, nažalost, vijesti o nasilju koje je pogoršalo situaciju mnoge naše braće u Južnoj Africi, već pogođene ekonomskim i zdravstvenim poteškoćama zbog pandemije. Zajedno s biskupima te zemlje, upućujem usrdni apel svim odgovornima da rade na miru i suraduju s vlastima kako bi pružili pomoć potrebitima. Neka se ne zaboravi želja koja je vodila narod Južne Afrike da iznova zavlada sklad među svom njezinom djecom!

Izražavam također svoju bliskost dragom kubanskom narodu u ovim teškim trenucima, posebno obiteljima koje u njima najviše pate. Molim Gospodina da mu pomogne u izgradnji sve pravednijeg i bratskog društva u miru, dijalogu i solidarnosti. Pozivam sve Kubance da se povjere majčinskoj zaštiti Milosrdne Djevice Marije od El Cobre. Ona će ih pratiti na tom putu.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana